

UOHSX008EON1

PŘEDSEDA ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Č. j.: ÚOHS-R308/2015/VZ-25361/2016/321/OHo

Brno 16. června 2016

V řízení o rozkladu ze dne 21. 9. 2015, doručeném Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže téhož dne, který podal navrhovatel –

- společnost **Asseco Central Europe, a.s.**, IČO 27074358, se sídlem Budějovická 778/3a, 140 00 Praha 4,

proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S0514/2015/VZ-26359/2015/523/LKa ze dne 4. 9. 2015, ve věci přezkoumání úkonů zadavatele –

- **České republiky – Českého statistického úřadu**, IČO 00025593, se sídlem Na padesátém 3268/81, 100 82 Praha 10,

učiněných ve veřejné zakázce „**Zajištění správy a rozvoje informačního systému Základní registr osob - ROS**“ zadávané v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 12. 5. 2015 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 13. 5. 2015 pod ev. č. 506163 a v Úředním věstníku Evropské unie dne 16. 5. 2015 pod ev. č. 2015/S 094-170568,

jsem podle § 152 odst. 5 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s ust. § 90 odst. 5 téhož zákona a na základě návrhu rozkladové komise, jmenované podle § 152 odst. 3 téhož zákona, rozhodl takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S0514/2015/VZ-26359/2015/523/LKa ze dne 4. 9. 2015

potvrzují

a podaný rozklad

zamítám.

ODŮVODNĚNÍ

I. Zadávací řízení a správní řízení před Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže

1. Zadavatel – Česká republika – Český statistický úřad, IČO 00025593, se sídlem Na padesátém 3268/81, 100 82 Praha 10 (dále jen „**zadavatel**“) zahájil podle zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon**“)¹ dne 12. 5. 2015 odesláním oznámení o zahájení zadávacího řízení k uveřejnění otevřené řízení za účelem zadání veřejné zakázky „Zajištění správy a rozvoje informačního systému Základní registr osob - ROS“, přičemž oznámení o zahájení bylo uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 13. 5. 2015 pod ev. č. 506163 a v Úředním věstníku Evropské unie dne 16. 5. 2015 pod ev. č. 2015/S 094-170568 (dále jen „**veřejná zakázka**“). Z protokolu o otevírání obálek s nabídkami podanými v listinné podobě ze dne 20. 7. 2015 vyplynulo, že zadavatel obdržel ve lhůtě pro podání nabídek celkem 4 nabídky, přičemž žádná nabídka nebyla hodnotící komisí ze zadávacího řízení vyřazena.
2. Dne 27. 7. 2015 byly zadavateli doručeny námítky navrhovatele - Asseco Central Europe, a.s., IČO 27074358, se sídlem Budějovická 778/3a, 140 00 Praha 4 (dále jen „**navrhovatel**“) - proti zadávacím podmínkám veřejné zakázky. Zadavatel námítkám nevyhověl, načež navrhovatel dne 13. 8. 2015 podal u Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „**Úřad**“) návrh na zahájení správního řízení o přezkoumání úkonů zadavatele.
3. Dne 23. 10. 2015 Úřad vydal rozhodnutí č. j. ÚOHS-S0513/2015/VZ-35845/2015/523/LKa (dále jen „**rozhodnutí ve věci**“), v paralelně vedeném správním řízení o přezkoumání úkonů zadavatele v předmětné veřejné zakázce, zahájeného na návrh společnosti ADASTRA, s.r.o., IČO 26202981, se sídlem Benešovská 1926/8, 110 00 Praha 10 (dále jen „**uchazeč ADASTRA**“). V rozhodnutí ve věci Úřad výroku I. konstatoval, že zadavatel při zadávání veřejné zakázky nedodržel postup stanovený v ust. § 44 odst. 1 zákona a zásadu transparentnosti tím, že nevymezil předmět veřejné zakázky v podrobnostech nezbytných pro zpracování nabídky, když v rámci zadávací dokumentace předmětné veřejné zakázky uchazečům nezpřístupnil bezpečnostní dokumentaci (tj. Rámcovou bezpečnostní politiku provozu a správy základních registrů a Systémovou bezpečnostní politiku IS ROS a IAIS ROS a na ni navazující bezpečnostní směrnice), která měla být předložena pouze vybranému uchazeči před podpisem smlouvy, přičemž tento postup mohl ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky. Jako nápravné opatření nezákonného postupu zadavatele před uzavřením smlouvy Úřad výrokem II. napadeného rozhodnutí zrušil zadávací řízení na veřejnou zakázku a výrokem III. uložil zadavateli povinnost uhradit náklady řízení v paušální výši.
4. Dne 1. 2. 2016 bylo vydáno rozhodnutí předsedy Úřadu č. j. ÚOHS-R356/2015/VZ-03536/2016/321/OHo o rozkladu proti výše uvedenému rozhodnutí ve věci. Rozhodnutí ve věci bylo potvrzeno a rozklad zamítnut a paralelně vedené správní řízení sp. zn. ÚOHS-S0513/2015/VZ tak bylo pravomocně ukončeno dne 2. 2. 2016.

¹ Pokud je v rozhodnutí uveden odkaz na zákon, jedná se vždy o znění účinné ke dni zahájení šetřeného zadávacího řízení ve smyslu ust. § 26 zákona v návaznosti na ust. § 158 odst. 1 a 2 zákona.

II. Napadené rozhodnutí

5. Dne 4. 9. 2015 Úřad vydal rozhodnutí č. j. ÚOHS-S0514/2015/VZ-26359/2015/523/LKa (dále jen „**napadené rozhodnutí**“), v němž rozhodl tak, že se návrh navrhovatele zamítá, neboť nebyl podán oprávněnou osobou.
6. Úřad uvedl, že navrhovatel není dodavatelem ve smyslu § 17 písm. a) zákona a vzhledem k tomu, že je navrhovatel subdodavatelem uchazeče ADASTRA, nepřísluší mu ani zájem na získání veřejné zakázky, který má jen dodavatel, který podává nabídku, resp. o podání nabídky usiluje.
7. Dle Úřadu nemá subdodavatel zájem na získání veřejné zakázky „pro sebe“, ale pouze na uzavření smlouvy na plnění subdodávky s dodavatelem, který potenciálně má možnost veřejnou zakázku získat. Dále subdodavatel nemá vůči zadavateli odpovědnost jako dodavatel v zadávacím řízení, což platí i při následné realizaci veřejné zakázky. Právní vztah vzniká pouze na základě smlouvy mezi zadavatelem a dodavatelem vzešlým ze zadávacího řízení (tj. vybraným uchazečem).
8. Úřad je toho názoru, že nedošlo ke kumulativnímu naplnění dvou podmínek pro aktivní legitimaci navrhovatele k podání námitek dle § 110 odst. 1 zákona a v návaznosti na to i návrhu dle § 114 odst. 1 písm. a) zákona a proto návrh navrhovatele zamítl.

III. Námitky rozkladu

9. Dne 21. 9. 2015 Úřad obdržel rozklad navrhovatele z téhož dne. Ze správního spisu vyplývá, že napadené rozhodnutí bylo navrhovateli doručeno dne 4. 9. 2015. Rozklad byl tedy podán v zákonné lhůtě.
10. Navrhovatel rozporuje závěr Úřadu, že by nebyl dodavatelem ve smyslu § 17 písm. a) zákona. Jako podmínku k podání návrhu pak zákon požaduje nikoliv „právní zájem“, ale pouze „zájem“ na získání zakázky a stejně tak nelze vysledovat oporu pro závěr, že by měl zákonodárce úmysl spojit pojem „získání“ určité veřejné zakázky s výkladem „získání pro sebe“ a tuto záležitost tak řešil, právně technicky, další, kumulativní podmínkou újmy na právech.
11. Zájmem je dle navrhovatele i hospodářský či ekonomický zájem na výsledku zadávacího řízení *a contrario* právnímu zájmu. Ekonomický zájem navrhovatele je dán jeho pozicí subdodavatele a jeho ekonomický prospěch je svázán s úspěchem uchazeče, jehož je subdodavatelem.
12. Navrhovatel poukazuje na to, že je subdodavatelem, jehož prostřednictvím uchazeč ADASTRA prokazoval část kvalifikace, z čehož vyplývá, že za právem očekávaného řádu věcí je uchazeč povinen subdodavatele, jehož prostřednictvím prokázal část kvalifikace, ve sjednaném rozsahu skutečně využít v rozsahu odpovídající míře prokázání kvalifikace subdodavatelem, k čemuž navrhovatel odkazuje na rozsudek Krajského soudu v Brně č. j. 62 Af 57/2013 – 90 ze dne 6. 10. 2014.
13. Dále dle navrhovatele zákon nespécifikuje, zda způsobená či hrozící újma musí být přímá či zprostředkovaná. Hrozba újmy je přitom jak u dodavatele, tak jeho subdodavatele způsobená tímž porušením zákona zadavatelem. Právní výklad Úřad tak navrhovatel považuje za nesprávný a bez opory v právu, zužující okruh aktivně legitimovaných osob.

Závěr rozkladu

14. Navrhovatel navrhuje napadené rozhodnutí zrušit, aby Úřad poté pokračoval v řízení samém.

IV. Řízení o rozkladu

15. Úřad neshledal důvody pro postup podle § 87 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“), a v souladu s ustanovením § 88 odst. 1 téhož zákona postoupil věc orgánu rozhodujícímu o rozkladu.

Vyjádření zadavatele k rozkladu navrhovatele

16. Dne 25. 9. 2015 Úřad obdržel vyjádření zadavatele z téhož dne k rozkladu navrhovatele. Zadavatel se plně ztotožňuje s napadeným rozhodnutím a nesdílí názory navrhovatele. Zadavatel navrhuje podaný rozklad zamítnout a napadené rozhodnutí potvrdit.

Stanovisko předsedy Úřadu

17. Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu rozkladovou komisí, jmenovanou podle § 152 odst. 3 správního řádu a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech jsem podle § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo, s právními předpisy a jejich správnost v rozsahu námitek uvedených v rozkladu, a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise dospěl k následujícímu závěru.
18. Úřad tím, že svým rozhodnutím č. j. ÚOHS-S0514/2015/VZ-26359/2015/523/LKa ze dne 4. 9. 2015 rozhodl tak, jak je uvedeno v napadeném rozhodnutí, rozhodl správně a v souladu se zákonem. V další části odůvodnění tohoto rozhodnutí budou v podrobnostech rozvedeny důvody, proč jsem nepřistoupil ke zrušení nebo změně napadeného rozhodnutí.

V. K námitkám rozkladu

19. Klíčovou otázkou tohoto řízení, vplynuvší ze stavu věci, napadeného rozhodnutí a rozkladu navrhovatele, je to, zda je obecně oprávněn k podání námitek i subdodavatel uchazeče o veřejnou zakázku, na což je navázáno posouzení, zda je tento subdodavatel oprávněn k podání návrhu na přezkoumání úkonů zadavatele v řízení před Úřadem.
20. Jak vyplývá z ust. § 114 odst. 3 a 4 zákona podmínkou podání návrhu na zahájení řízení o přezkoumání úkonů zadavatele je podání odůvodněných námitek zadavateli oprávněnou osobou. Jak přitom Úřad v napadeném rozhodnutí uvedl, z ust. § 110 odst. 1 zákona vyplývá pro konstatování o tom, že je subjekt aktivně legitimován k podání námitek je nutno kumulativně splnit dvě podmínky, a to, že se:
- a. jedná se o dodavatele, který má nebo měl zájem na získání určité veřejné zakázky a
 - b. kterému v důsledku domnělého porušení zákona úkonem zadavatele hrozí nebo vznikla újma na jeho právech.

K takto obecně vymezeným podmínkám pak dodávám, že právní doktrínou bylo dovozeno následující: „Z dikce odst. 1 vyplývá, že námitky nemusí vždy podat pouze dodavatel, který se účastnil zadávacího řízení. Pokud je dodavatel v pozici zájemce (podal žádost o účast) či uchazeče (podal nabídku), je vždy oprávněn podat námitky proti jakémukoli úkonu zadavatele, majícímu za následek porušení zákona. Pokud se dodavatel neúčastní zadávacího

řízení, může podat námitky, jen pokud prokáže, že mu postupem zadavatele vznikla újma (např. v podobě škody) či hrozí vznik újmy na jeho právech a současně měl zájem na získání určité veřejné zakázky. Uvedené podmínky pro to, aby byl dodavatel oprávněným stěžovatelem a jeho podání bylo možné ze strany zadavatele považovat za námitky, nutno vykládat restriktivně.“ (Jurčík, R. Zákon o veřejných zakázkách. Komentář. 3. vydání. Praha: C. H. Beck, 2012, s. 640 – 641) V daném případě přitom Úřad neshledal naplnění již první z podmínek dle § 110 odst. 1 zákona, když konstatoval, že navrhovatel není dodavatelem ve smyslu § 17 písm. a) zákona a k tomu ani nemá zájem na získání veřejné zakázky „pro sebe“, ale pouze na uzavření smlouvy na plnění subdodávky.

21. Předně je tedy důležité rozlišit, v jakém postavení se navrhovatel v předmětné věci nacházel. V daném případě totiž není otázkou, zda je zákonem v § 110 odst. 1 myšlen zájem právní nebo obecný, jak v rozkladu namítá navrhovatel. Jedná se prostě o „zájem na získání“ veřejné zakázky, který je nutno odlišně identifikovat v závislosti na tom, zda je stěžovatel v pozici zájemce, uchazeče nebo se zadávacího řízení nijak neúčastní, jak vyplývá z výše uvedeného. Uchazeč je osoba, která podala nabídku a tím tedy svůj zájem jednoznačně dala najevo, podobně tomu tak je i u zájemce. V předmětném případě Úřad v napadeném rozhodnutí posoudil, zda navrhovatel „*má nebo měl zájem na získání určité veřejné zakázky*“ s ohledem na to, že nebyl ani uchazečem a ani zájemcem ve smyslu zákona. Tento závěr, že se navrhovatel nacházel v situaci, kdy nebyl na výsledku zadávacího řízení zainteresován napřímo, ale pouze odvozeně od osoby „svého“ uchazeče, vyplývá především ze skutkového stavu věci, kdy již byly podány nabídky na veřejnou zakázku a mezi nimi nebyla nabídka navrhovatele.
22. V předmětné věci tedy navrhovatel proti zadávacím podmínkám brojil až v okamžiku, kdy již přispěl svým dílem ke zpracování nabídky někoho jiného – uchazeče ADASTRA. Jinak řečeno, uchazeč ADASTRA již zpracoval a předložil nabídku, v níž určitá část plnění a zároveň i kvalifikace spočívala na bedrech navrhovatele, a až po zhotovení takovéto nabídky navrhovatel nabyl přesvědčení, že ustanoveními zadávacích podmínek dochází k porušení zákona, a to ve vztahu k jinému subjektu, než je samotná osoba navrhovatele. Navrhovatele se tedy již zadávací řízení v jeho užším slova smyslu ani netýkalo, když již z jeho subdodavatelského závazku vyplynulo, že se o veřejnou zakázku sám nemá zájem ucházet (srov. § 69 odst. 2 zákona). Je tedy zjevné, že v daném případě se již navrhovatel jakožto subdodavatel uchazeče ADASTRA nacházel v postavení, kdy již předmětnou veřejnou zakázku nemohl ani hypoteticky získat.
23. K podání námitek osobou, která se zadávacího řízení neúčastnila, vzhledem k tomu, že jí byla účast zadavatelem znemožněna a k otázce jejího zájmu na získání veřejné zakázky, se vyjadřoval Krajský soud v Brně kupříkladu v rozsudku 31 Af 54/2012-443 ze dne 9. 4. 2013, v němž uvedl, že: „*V případě, kdy se stěžovatel neúčastnil zadávacího řízení, je tento zájem dán zejména tehdy, pokud stěžovatel podává námitky proti postupu, v jehož důsledku se nemohl zadávacího řízení účastnit.*“ Dále pak, že: „*Zájem na získání určité veřejné zakázky by naopak neměl přicházet v úvahu v případech, kdy je nepochybné, že dodavatel zakázku není vůbec oprávněn plnit, například tehdy, pokud nemá potřebné živnostenské nebo jiné veřejnoprávní povolení k plnění veřejné zakázky.*“ Jsem toho názoru, že podobně je nutno nahlížet i na situaci, kdy by i třebas dodavatel zakázku plnit mohl vzhledem k jeho činnosti, avšak se již prokazatelně rozhodl, že se o její získání ucházet nebude. Společným

jmenovatelem případů, kdy dodavatel nedisponuje potřebným „povolením“ nebo situace, kdy dodavatel z vlastní vůle nabídku nepodal totiž je, že tito dodavatelé reálně nemohou příslušnou veřejnou zakázku získat.

24. V souladu s tímto závěrem je tedy na jedné straně nutno odlišit situaci, kdy je zájem dodavatele o veřejnou zakázku hypoteticky možný (dodavatel je teoreticky schopen plnit předmět veřejné zakázky), ale kvůli podmínkám zadavatele je prakticky vyloučeno, aby tento dodavatel svůj zájem projevil. Na druhé straně je nastalá situace, kdy byla předmětná veřejná zakázka zadávána v otevřeném řízení, z jehož podstaty vyplývá, že zadavatel neomezenému okruhu subjektů s předstihem oznámil, že se chystá tuto veřejnou zakázku zadávat. Pokud totiž zájem na získání veřejné zakázky vylučuje nedostatek v živnostenském oprávnění, který v důsledku vylučuje i účast dodavatele v zadávacím řízení, tak podobně vylučuje zájem na získání veřejné zakázky situace, kdy se dodavatel s vypsáním zakázky seznámil, ale rozhodl se nabídku nepodat nebo se účasti na zadávacím řízení vzdát s ohledem na to, že je subdodavatelem jiného uchazeče, jehož prostřednictvím jiný uchazeč prokazuje splnění kvalifikace. Jinými slovy je nepochybné, že tento konkrétní dodavatel, jenž je subdodavatelem, jehož prostřednictvím jiný uchazeč prokazuje splnění kvalifikace, není oprávněn se o veřejnou zakázku vůbec ucházet, natož veřejnou zakázku získat a na svou odpovědnost i plnit.
25. Na podporu výše předestřené argumentaci jsem přistoupil k posouzení smyslu zákona ve vztahu k interpretaci ustanovení o aktivní legitimaci k podání námitek, k čemuž uvádím následující. Všemu nadřazeným smyslem zákona zůstává efektivní vynakládání veřejných prostředků prostřednictvím postupů, jež dle zákonodárce zaručují adekvátní míru hospodářské soutěže. Výsledkem tohoto postupu, který upravuje zákon a k němuž tak veškerá snaha dodavatele a zadavatele směřuje, je uzavření smlouvy na veřejnou zakázku. V konečném důsledku uzavřená smlouva na veřejnou zakázku jakožto synallagmatický vztah mezi zadavatelem a vybraným uchazečem je pak vzájemně vynutitelná právě a jen mezi těmito dvěma subjekty. Subdodavatel do tohoto vztahu nijak nevstupuje a zadavatel není oprávněn vyžadovat po subdodavateli samotné provedení příslušného plnění. K tomu může dojít až odvozeně po uplatnění smluvních ujednání mezi zadavatelem a příslušným dodavatelem, který jediný se dále bude schopen domoci plnění ze svého vztahu se subdodavatelem. Dále je důležité připomenout, že subdodavatel nemá žádnou možnost, jak si vynutit samotné uzavření smlouvy mezi zadavatelem a konečným vybraným uchazečem. Dle obecné teze v rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 5 As 74/2015-56 ze dne 29. 3. 2016: *„Uchazeč v zadávacím řízení nemá právo na to, aby se stal vítězným uchazečem, jemuž bude veřejná zakázka přidělena, ani právo na vlastní uzavření smlouvy.“* Vzhledem k uvedenému lze konstatovat, že pokud nemá právo na samotné uzavření smlouvy uchazeč, tím spíše nelze konstatovat existenci práva subdodavatele, aby se dožadoval uzavření smlouvy mezi zadavatelem a dodavatelem, jemuž přislíbil subdodavatelské plnění. Jak dále vyplývá z ust. § 82 odst. 4 zákona, může dojít k situaci, kdy vybraný uchazeč odmítne podepsat smlouvu na veřejnou zakázku. V takové situaci z pohledu zákona nemá subdodavatel takového vybraného uchazeče žádnou možnost tomuto postupu zabránit. Je tak evidentní, že subdodavatel stojí zcela mimo zadávací řízení a subdodavatelova možnost zasahovat do něj je zcela vyloučena, když zákon nepočítá s aktivním vstupováním subdodavatelů do zadávacího řízení jako kontraktačního procesu mezi zadavatelem a dodavatelem, kteří o plnění veřejné zakázky projeví zájem.

26. Subdodavatel dále není nijak omezen v počtu uzavřených subdodavatelských závazků s jednotlivými uchazeči o veřejnou zakázku. Může nastat situace, kdy bude subdodavatel subdodavatelem všech uchazečů o určitou veřejnou zakázku. Při aplikaci výkladu pojmu „zájem“ dle rozkladu navrhovatele by pak takový subdodavatel mohl podávat námitky na podporu kteréhokoliv z těchto uchazečů a zároveň proti zájmům všech ostatních uchazečů. Vlastně by tak disponoval procesními právy rozsahem zcela převyšujícími skutečné uchazeče o veřejnou zakázku. I z tohoto důvodu je tak nutno přistoupit k výkladu „zájmu na získání určité veřejné zakázky“ v souladu s citovanou odbornou literaturou, tedy restriktivně. V daném případě, když se jednalo o situaci, kdy se navrhovatel zadávacího řízení neúčastnil, je nutno konstatovat, že podmínku zájmu na získání veřejné zakázky, kterou bylo nutno vykládat restriktivně, vyložil Úřad správně, když uvedl, že je třeba, aby byl dán tento zájem ve smyslu „získání zakázky pro sebe“. Tento závěr přitom odpovídá doktríně a ostatně i smyslu zákona, proto je jej nutno považovat za správný.
27. Již jen jako dílčí skutečnosti, odůvodňující omezení subdodavatele ve vztahu k možnosti podat námitky, lze zmínit, že odpovědnost uchazeče o veřejnou zakázku za svou nabídku je přímo dána zákonem, kupříkladu prostřednictvím institutu jistoty (srov. § 67 odst. 1 a 7 zákona). Na druhou stranu odvozené postavení subdodavatele za probíhajícího zadávacího řízení vyplývá i ze skutečnosti, že v samotném průběhu zadávacího řízení zadavatel komunikuje výhradně s jednotlivými zájemci nebo uchazeči, které je také z určitých důvodů oprávněn ze zadávacího řízení vyloučit, na rozdíl od samotné osoby subdodavatele navázané na účastníka zadávacího řízení.
28. Z rozsudku Krajského soudu v Brně č. j. 62 Af 57/2013-90 ze dne 6. 10. 2014, který zmiňuje v rozkladu navrhovatel, vyplývá, že dodavatel, jenž prokazuje splnění části kvalifikace prostřednictvím subdodavatele, je povinen zadavateli prokázat, že reálně disponuje s prostředky subdodavatele, jimiž je kvalifikace prokazována. Zákon ani uvedený rozsudek ale nijak neřeší, zda k využití této dispozice skutečně dojde a jaké má případné nesplnění závazku subdodavatele důsledky. Jedná se totiž o povinnosti stojící mimo působnost zákona uvnitř vztahu mezi dodavatelem a jeho subdodavatelem, jehož uzavření není účelem zákona. Ač tedy zákon, potažmo judikatura, specifikuje, jaké povinnosti vyplývající ze subdodavatelského vztahu musí být schopen uchazeč zadavateli prokázat, vymahatelnost tohoto plnění je z hlediska práva veřejných zakázek podružná, z čehož vyplývá, že pokud žádná práva ve vztahu k subdodavateli nemá zadavatel, bylo by v rozporu s principem přiměřenosti, kdyby mohl na druhou stranu subdodavatel uplatňovat v plném rozsahu v zadávacím řízení práva, náležící uchazeči o veřejnou zakázku.
29. Pokud tedy Úřad první z dvou podmínek dle § 110 odst. 1 zákona vyložil tak, že je nutno, aby byl dán zájem získat veřejnou zakázku „pro sebe“ a navrhovatel tak nebyl oprávněn podat námitky, postupoval v souladu s doktrínou a smyslem zákona, tudíž správně. K otázce způsobené újmy se pak Úřad nijak nevyjadřoval, když obě podmínky § 110 odst. 1 zákona musí být naplněny kumulativně, tudíž nenaplnění již první z nich znamená, že nemůže být konstatováno splnění podmínek tohoto ustanovení jako celku. Tento postup shledávám správným a v souladu se zákonem.
30. Závěrem pak jen připomínám, že zadávací řízení na předmětnou veřejnou zakázku bylo zrušeno na základě pravomocného rozhodnutí ze dne 1. 2. 2016 č. j. ÚOHS-R356/2015/VZ-03536/2016/321/OHo o rozkladu proti výše uvedenému rozhodnutí ve věci (č. j. ÚOHS-

S0513/2015/VZ-35845/2015/523/LKa ze dne 23. 10. 2015). Rozhodnutí ve věci bylo potvrzeno a rozklad zamítnut a paralelně vedené správní řízení sp. zn. ÚOHS-S0513/2015/VZ bylo pravomocně ukončeno dne 2. 2. 2016. Úřad v tomto řízení vyhověl návrhu uchazeče ADASTRA, jehož je navrhovatel subdodavatelem. V uvedeném paralelním správním řízení byl uspokojen vlastně i samotný navrhovatel, který se rovněž domáhal zrušení zadávacího řízení. V tomto řízení by tak v případě vrácení případu zpět Úřadu k novému projednání již nebylo možno vyhovět návrhu navrhovatele ani v případě, že by aktivně legitimovaným k jeho podání skutečně byl. Výše uvedené řízení, v němž bylo vydáno rozhodnutí ve věci, je ukázkou, že subjektem do jehož zájmu na získání veřejné zakázky mohlo být zasaženo, byl právě uchazeč ADASTRA, když byl tento uchazeč nejlépe nadán ke komplexní ochraně svých zájmů a zájmy jeho subdodavatelů jsou z jeho zájmu na získání veřejné zakázky jen odvozené, dílčí a z pohledu zákona nevymahatelné.

VI. Závěr

31. Po zvážení všech aspektů dané věci a po zjištění, že Úřad postupoval v souladu se zákonem a správním řádem, když posoudil případ ve všech jeho vzájemných souvislostech, jsem dospěl k závěru, že nenastaly podmínky pro zrušení nebo změnu napadeného rozhodnutí z důvodů uváděných v rozkladech.
32. Vzhledem k výše uvedenému, když jsem neshledal důvody, pro které by bylo nutno napadené rozhodnutí změnit nebo zrušit, rozhodl jsem tak, jak je ve výroku uvedeno.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 152 odst. 4 téhož zákona dále odvolat.

otisk úředního razítka

Ing. Petr Rafaj
předseda
Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží:

1. Česká republika – Český statistický úřad, Na padesátém 3268/81, 100 82 Praha 10
2. Asseco Central Europe, Budějovická 778/3a, 140 00 Praha 4

Vypraveno dne:

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy